

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περίοδος Β' - Έτος 406
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. φύλλου 417
e-mail: syllogos.domnistas@gmail.com

Μάρτιος - Απρίλιος 2021
Τηλ.: 6982668202

1821 - 2021

Φέτος κλείνουν 200 χρόνια από τη μέρα που οι Έλληνες αποφάσισαν να διεκδικήσουν το δικαίωμα σε μια ελεύθερη ζωή. Καρπός των αγώνων και των θυσιών τους είναι η ελευθερία την οποία απολαμβάνουμε εμείς οι απόγονοί τους. Θυμόμαστε λοιπόν, τιμούμε και γιορτάζουμε και με την εφημερίδουλα μας και με το Σύλλογό μας και με το χωριό μας τους αγώνες και τις θυσίες εκείνων των προπαππούδων μας. Τα 200 χρόνια μας φαίνονται ίσως πολλά. Δεν είναι γιατί η μνήμη γεφυρώνει εύκολα το χρόνο. Η Δομνίστα είχε έντονη συμμετοχή στον μεγάλο αγώνα με επώνυμους και ανώνυμους ήρωες. Το βλέπουμε αυτό και από τα αρχαία που υπάρχουν και από τις μνήμες που κρατούν σαν θρόλο πρόσωπα και γεγονότα από τότε. Σήμερα φέρνουμε σε επαφή τους αναγνώστες μας με ένα κείμενο που δημοσιεύτηκε το 1930 στο φύλλο υπ' αριθ. 241/12-4-1930 της εφημερίδας "Ο Ρουμελιώτης".

Το έγραψε ο Ευάγγελος Γ. Φαρμάκης ή Φαρμακίδης (γεννημένος το 1852) γνωστός και από προ-

ηγούμενο δημοσίευσμά του στην εφημερίδα μας. Το κείμενο γράφτηκε με αφορμή τα 100 χρόνια από την Επανάσταση (1821-1921). Επειδή το 1921 ήταν στην κρίσιμότερη φάση του ο Μικρασιατικός πόλεμος οι εορτασμοί για τα 100 χρόνια αναβλήθηκαν. Το 1922 ακολούθησε η καταστροφή και τελικά τα 100 χρόνια γιορτάστηκαν το 1930 με ανάλογες εκδηλώσεις.

Ο Ευαγ. Φαρμάκης έγραψε το άρθρο του τιμώντας την επέτειο της Εξόδου του Μεσολογγίου (1826) και τη σχέση της με τη Δομνίστα. Νομίζω ότι η φωνή του και η αμεσότητα της επαφής του με πρόσωπα και γεγονότα δείχνουν πόσο κοντινά μπορεί να είναι όλα εκείνα που μας φαίνονται χαμένα στο χρόνο. Η Δομνίστα ήταν ζωντανή και ενεργή το 1821, ζωντανή και ενεργή το 1930, ζωντανή και σήμερα παρά τα 200 χρόνια, τους ιούς, τις δυσκολίες, τη φθορά.

Χρόνια πολλά να ζεις στη μνήμη μας 1821.

Χρόνια πολλά να ζεις και να τιμάς Δομνίστα.

A.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδας η 25η Μαρτίου 2021 αποτέλεσε μια ξεχωριστή μέρα, καθώς συμπληρώνονταν τα 200 χρόνια από την έναρξη της επανάστασης κατά του τουρκικού ζυγού. Στη Δομνίστα η ατμόσφαιρα ήταν ανάλογη. Με πρωτοβουλία της Τοπικής Κοινότητας το χωριό είχε στολιστεί με τη γαλανόλευκη και έτσι δόθηκε το στίγμα του επετειακού εορτασμού.

Το ξημέρωμα της 25ης βρήκε τους λίγους κατοίκους του χωριού να κατηφορίζουν για τον Άγιο Αθανάσιο, όπου ο π. **Ματθαίος** τέλεσε με κάθε λαμπρότητα τη Δοξολογία της εορτής του Ευαγγελισμού. Δεν θα μπορούσε να είναι απύσχα η ελληνική σημαία που κρατούσε η **Χριστίνα Μιχαηλίδου**, εγγονή της **Σπιριδούλας Παπαζαχαρία**. Τη σημαία της την παρέδωσε ο Πρόεδρος της Κοινότητας **Νικ. Καρέτσος**. Μαζί της ήταν η αδερφή της **Ρούλα** και η **Μαριάννα Νικ. Παπαδημητρίου**. Με το πέρας του εκκλησιασμού, με τη σημαία να προπορεύεται, οι Δομνιστιάνοι οδηγήθηκαν μπροστά στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, στην πλατεία, για να τιμήσουν τους αγωνιστές που θυσίαστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας μας. Η επιμνημόσυνη δέηση που τελέστηκε από τον π. **Ματθαίο** και η κατάθεση στεφάνων που έγινε από τον πρόεδρο της Τ.Κ., **Νίκο Καρέτσο** και από τον πρόεδρο του Συλλόγου, **Κωνσταντίνο Τσιάνη** ολοκλήρωσαν την λιτή τελετή.

Η Δομνίστα δεν έμεινε αμέτοχη ούτε σε αυτόν τον αγώνα καθώς τίμησε και αυτή τους δικούς της νεκρούς - αγωνιστές.

K.H.T.

ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ

ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ που εξούσαν ακόμη Ολύμπιοι το 1880

— Ο Κεφαλής της Δομνίστας και η Μεσολογγίτισσα Μαρία
— Ο Κοσκινάς στρατιώτης του Καραϊσκάκη

Ο "Ρουμελιώτης" στο κύριο άρθρο του φύλλου που δημοσίευσε το άρθρο του **Ε. Φαρμάκη** γράφει:

...τα στήθη μας θα συγκλονισθούν και ιερών ρίγος θα σπαράξουν τις καρδιές μας και δάκρυα θα πλημμυρίσουν τους οφθαλμούς εις το ζωντανόν το εξάισιον όραμα δύο αγίων λειψάνων της Εξόδου του Μεσολογγίου, το οποίον με τόσην ευλαβή και τρυφεράν ανάμνησιν, με τόσον πάθος πατριωτικόν, με τόσην γλαφυράν έξαρσιν ορθώνει εις τας όψεις μας εν άλλη στήλη εκλεκτός Ρουμελιώτης Ευρυταν, όστις, παιδίον έτι, ητύχησε να φιλήση τας χείρας και αντικρύση τας μορφάς δύο ιερών λειψάνων της Εξόδου και ενός αφανούς Στρατιώτου του Καραϊσκάκη.

σαν εις Δερβέκισταν.³ Η πατρίς του απένειμε σύνταξιν εικοσιπεντάδραχμον. Είχε πολύ μεγαλύτερα δικαιώματα. Αλλ' άκακος και απονήρευτος εξετοπίσθη από επιτηδείους εκμεταλλευτάς, οι οποίοι ούτε από τας κορυφάς των ορέων είδον την πολιορκίαν του Μεσολογγίου.

Δεν έλειπε και τότε η απεχθής ολιγαρχία με τα χαμαιζήλα συμφέροντα. Υπήρχον κοτσαμπάσηδες με εμετικήν αλαζονείαν και αηδέστερον ατομισμόν. Και ποία εποχή δεν εμφανίζει νοσογόνους εστίας και εκδηλώσεις του κακού;

Ο **Κεφαλής** άλλωστε δεν έχυνετο εις τας φλόγας των μαχών από το κέντρισμα αξιωμάτων και αμοιβών ανήκεν εις την τάξιν των Γιγάντων εκείνων, τους οποίους ενεψύχωνε και εθέρμαινε η λάβα της πίστεως του Χριστού και η Ελευθερία του Γένους.

Η μικρά σύνταξις μόλις επήρκει εις τας απαραίτητως ανάγκας και τοιαύται ήσαν η λειτουργία της Κυριακής και η καφφεποσία της Κεφαλίνας; ήτον από την αριστοκρατίαν του χωριού η Κεφαλίνα, κόρη ιερέως.⁴ Η λαϊκή μούσα ετραγουδούσε πολύ Παπαδες και Παπαδοπούλες και διεπίστωσεν ούτω το εύσημον της ευγενείας αυτής, η οποία είχεν όλους τους χαρακτήρας αληθινής ευγενείας, διότι απέρρεεν από καρδιάς υψηλών και φιλαλλήλων συναισθημάτων, και απεκορυφούτο εις συχνάς εκδηλώσεις αυτοθυσίας.

Αι απλάι καρδιάι δεν έχουσι μικρότητας και ο **Κεφαλής** δεν εξέφερε ποτέ παράπονον διά την ευτέλειαν του κρατικού βοηθήματος, αν και έβλεπεν ομοχωρίους του φαλαγγίτας, οι οποίοι ηξιώθησαν συντάξεως διακοσιοδράχμου χωρίς να μετάσχωσι μαχών και μοναδικόν είχαν κατόρθωμα τον αποκλεισμόν μικρού αποσπάσματος⁵ αποπλανηθέντων Αλβανών υπό τον Νούρκον εις την Κακήν Σκάλαν του Τέρνου.

Μήπως άλλος πρόμαχος στρα-

Συνέχεια στη σελ. 2

ΖΩΝΤΑΝΗ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Ο **ΚΕΦΑΛΗΣ** της **ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ** και η Μεσολογγίτισσα **ΜΑΡΙΑ**, δύο μεγαλειότητες με επιφανή θέσιν εις τας αθρόους αναπολήσεις της ζωής μου.

Και οι δύο αθάνατα λειψανα, φωτοβόλα καλλιτεχνήματα της θρυλικής Εξόδου.

Πεντηκονταετία διέρρευσε. Αλλ' αι προσφιλείς μορφάι ζώσιν εις την καρδίαν μου, ορθώνονται εις την μνήμην ως χθεσινά εντυπώσεις, ως στήλαι νεουργεί, λαξευμένα από Φειδιάν, αιώνια αποτυπώματα του υψηλού και του ωραίου, γεννήματα και θρέμματα της Βασιλείσης του Κόσμου Ελευθερίας.

Ο **Χρήστος Κεφαλής**,¹ ο πελώριος και ορθόκορμος, με τα αδρά χαρακτηριστικά πρεσβύτης, με το επίμηκες φέσι της εποχής, που θα εβάρυνεν εις τα σημερινά κουφιοκεφαλάκια μέχρις εξαρθρώσεως, με την ασημένιαν κορώναν,² το μόνον παράσημον των υπερτάτων αγώνων του, ήτο από τους Ελευθέρους Πολιορκημένους, οι οποίοι διέσχισαν ξιφήρεις τας εχθρικές τάξεις και διεσώθη-

ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

που εξούσαν ακόμη Ολύμπιοι το 1880

Συνέχεια από τη σελ. 1

τιώτης του **Καραϊσκάκη**, ο συμπολεμιστής του **Κεφαλή ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΣΚΙΝΑΣ**,⁶ ηξιώθη έστω και δεκαδράχμου περιθάλψεως; Ο τελευταίος ούτος μας εχάρισε κάποτε σκηνήν υπερτέρας συγκινήσεως από εκείνας που αφήνουν εις τας ψυχάς ένα τόνον γλυκύν και ανακαινιστικόν και ανυψωτικόν, που δεν σβήνει ποτέ. Ο υιός του **Καραϊσκάκη**, **Σπύρος**⁷ έκαμε την προεκλογικήν περιόδειαν του εις την Ευρυτανίαν και η άφιξις του εις Δομνίσταν ηλέκτρισε την ψυχήν του **Κοσκινά** και τον επανήγαγεν εις τους μεγάλους ορίζοντας του '21, και επανέυρε την ασύγκριτον μορφήν του μεγάλου Στρατηλάτου και εκινήθη να σταυροκοπηθεί προ της εικόνας του, προ του αξίου Υιού του· η ζέσις του πόθου τον ετόνωσε και ημίτυφλος και υποκουφώτερος υπό του βάρους των ετών⁸ δίηνε την προ της οικίας μας⁹ ανωφέρειαν. Άμα επάτησε την πρώτην βαθμίδα της κλίμακος ήρχισε να κτυπά το σανίδωμα¹⁰ διά της βακτηρίας και ν' αναβαίνει με δάκρυα και ολολυγμούς φωνάζων:

«Πούναι τος, πούναι τος;».

Ο **Καραϊσκάκης** συγκεκριμένος τον ενηγκαλίσθη, τον συνεκράτη δε μετά κόπου επιμένοντα να γονατίη ενώπιόν του με σταυροκοπήματα. Όταν τέλος εκάθισε πλησίον του ο **Κοσκινάς** τον ητένισε επί τινα χρόνον με τα δακρυσμένα και θολά μάτια και ανεφώνησεν:

«Ο ίδιος είσαι, ο ίδιος. Εκείνος μόνον ήτο μαυρίτερος».¹¹

«Ητον ψημένος εκείνος από τον ήλιον πατέρα¹¹ μου» απήντησεν ο **Καραϊσκάκης**.

Και τώρα μετά την παρένθεσιν του **Κοσκινά** ως επανιδώμεν τον **Κεφαλήν**. Είχε το σπιτάκι του, ένα ισόγειον οικίσκον¹² με καλόν κήπον γειτονικά μας. Από τον ιδικόν μας κήπον μας εχώριζεν ο δρόμος¹³ και τον έβλεπα καθημέραν εις το βαθύ γήρας του, που δεν τον εχαμήλωσεν ούτε τον ερρίκνωσεν. Άγιος βήχας τον εβασάνιζεν, ιδίως την νύκτα.¹⁴ Εβηχε και ενόμιζες, ότι αναμοχλεύεται ο Ριζόβραχος,¹⁵ ένας θεόρατος και γραφικός βράχος του αντικρουού βουνού ή ότι έβηχε Δράκος των μύθων.

Μέσα εις τους μυροβόλους κήπους με τα θελκτικά αηδονολαλήματα,¹⁶ με του γκίωνη τα μονότονα και επίμονα και κατανυκτικά ανακλητήρια, με την φαντασμαγορίαν των απειροπληθών πυγολαμπίδων,¹⁷ όλα μαζί εβουκάλιζαν απαλά την καρδίαν, ο βήχας του **Κεφαλή** διέκοπτε την Θείαν αρμονίαν ως πένθιμος ηχώ και με εγέμιζε συμπάθειαν και πόνον. Όταν ευρισκόμην πλησίον του και αυτό εγίνετο συχνότατα, είχα την συναίσθησιν ότι στηρίζομαι εις κολώνα εκκλησίας.

Ητο πολύ φειδωλός εις διηγήσεις της Πολιορκίας.¹⁸ Εκοκίνιζε δε ως παρθένα εκείνου του καιρού, εάν ευρίσκετο εις την ανάγκην να διηγηθί κάτι συναφές με την προσωπικήν του δράσιν. Νεώτερος εύρισκε το ψωμί της οικογενείας του¹⁹ τον χειμώνα εις τα πεδινά²⁰ και το καλοκαίρι εις την ορεινήν από ημερομίσθια και μικροκαλλιέργειαν. Ολίγη αραβοσιτοσπορά και ένας επιμελημένος και αναμμένος από ζωτικότητα λαχανόκηπος εθεράπευεν όλας τας απαιτήσεις

μιας ζωής λιτής και σωφρονισμένης. Ο δροσερός αέρας και τα κρουστάλινα νερά της Δομνίστας συνεπλήρουν την ανεπάρκειαν της διαίτης. Τουτουτρόπως ανέπτυξε τα παιδιά του. Εκείνα έπειτα, αφοσιωμένα, ευσεβή, στοργικά ως διεπλάσσοντο τότε τα παιδιά, μετεκόμιζον²¹ κατά φθινόπωρον εις τα χειμαδιά και την άνοιξιν εις τα αγήρατα βουνά τον λατρευτόν πατέρα ως σημαίαν τιμημένην και εικόνισμα σεβάσιμον και προστατευτικόν.

Αποχαιρετώ εδώ ευλαβώς τον αλησμόνητον **Κεφαλήν** εις την εν Κεφαλοβρούσω²² του Αιτωλικού αιωνίαν του ανάπαυσιν με τον υιόν του **Μιλτιάδη**ν και τον επείονα μαθήματα της Γραμματικής και του Συντακτικού, τα οποία μετέδιδε τόσον ευμέθοδα ο αγαπημένος μας, ο εύμουσος, ο παιδαγωγικότατος Καφεζέζιος,²⁴ δια να μας ψυχαγωγήση η γειτόνισσα, η καθάρια η τριανταφυλλένια Θειακούλα μας, η **ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΑ** που είχε κάμψει το εβδομηκοστό²⁵ και εφαινετο πενητηκοντούτης. Με φωνήν μελιτωμένην και χαριτωμένον διηγηματικόν μας αναπτύσσει πλαστικά και παιδαγωγικά παραμυθάκια και πότε πότε σκηνάς της Πολιορκίας. Εκρεμόμεθα από τα χείλη της παιδάκια 12 και 13 ετών, ως μελισσοούλες εις ανοιγμένον τριαντάφυλλον. Δεν ήρχετο να αργολογήση και χασομερήση. Μας συμπαθεί ως μικρά ξενιτευμένα και θέλει να μας μεταδώσει την γλυκίαν εμπειρόν της μακρινής μητέρας.²⁶ Να μας ελαφρώση δια από τον κάματον των εβδομαδιαίων μαθημάτων μας. Δεν είχαν ιδικά της παιδάκια και μας υιοθέτησεν. Θα μας υιοθέτει και αν είχαν ιδικά της, διότι θα έμενε χώρος και δι' ημάς εις την άπειρον καλωσύνην της.

Τέσσαρες-πέντε μικροί Ευρυτάνες²³ σύνοικοι και πάροικοι, όλοι μαθηταί του Ελληνικού Σχολείου, συνηρόμεθα κάθε Σαββατόβραδον ύστερον από τα επίπονα μαθήματα της Γραμματικής και του Συντακτικού, τα οποία μετέδιδε τόσον ευμέθοδα ο αγαπημένος μας, ο εύμουσος, ο παιδαγωγικότατος Καφεζέζιος,²⁴ δια να μας ψυχαγωγήση η γειτόνισσα, η καθάρια η τριανταφυλλένια Θειακούλα μας, η **ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΑ** που είχε κάμψει το εβδομηκοστό²⁵ και εφαινετο πενητηκοντούτης. Με φωνήν μελιτωμένην και χαριτωμένον διηγηματικόν μας αναπτύσσει πλαστικά και παιδαγωγικά παραμυθάκια και πότε πότε σκηνάς της Πολιορκίας. Εκρεμόμεθα από τα χείλη της παιδάκια 12 και 13 ετών, ως μελισσοούλες εις ανοιγμένον τριαντάφυλλον. Δεν ήρχετο να αργολογήση και χασομερήση. Μας συμπαθεί ως μικρά ξενιτευμένα και θέλει να μας μεταδώσει την γλυκίαν εμπειρόν της μακρινής μητέρας.²⁶ Να μας ελαφρώση δια από τον κάματον των εβδομαδιαίων μαθημάτων μας. Δεν είχαν ιδικά της παιδάκια και μας υιοθέτησεν. Θα μας υιοθέτει και αν είχαν ιδικά της, διότι θα έμενε χώρος και δι' ημάς εις την άπειρον καλωσύνην της.

Πόσον αλήθεια ευγενής γυναίκα η Μεσολογγίτισσα!

Έζησα εις πολλά μέρη της Ελλάδος²⁷ και εμελέτησα τα φιλόξενα συναισθήματα των λαϊκών μας τάξεων, η φιλοξενία της Μεσολογγίτιδος δεν έχει εφάμιλλον.

Από μίαν καρδίαν ακενώτου ευγενείας και αγαθότητος αναβλύζει το αγνότερον συναισθήμα φιλοξενίας Ομηρικών χρόνων και ακιβδήλου Χριστιανικότητος. Εις την παραμικράν μας ασθένειαν συνέρρουν αι γειτόνισσαι δια να μας επιδαψιλεύσουν την στοργικώτεραν περίθαλψιν.

Ελώδεις διαλείποντες²⁸ με εβασάνιζαν ένα χειμώνα και είχα τόσας μητέρας και τόσας αδελφούλας εκεί. Με τόσον άγια συναισθήματα αντάξια των χρόνων της πρώτης των Ιεροσολύμων Εκκλησίας²⁹ μας μάς συνήγεν η Μεσολογγίτισσα **Μαρία** ως νεοσσούς υπό τας πτέρυγας της τα Σαββατόβραδα.

Αλλά τι ήτο προς την **ΕΞΟΔΟΝ** η **ΚΥΡΟΥΛΑ** μας **ΜΑΡΙΑ**;

Ητο ένα κομμάτι διαμάντι, μία ασύγκριτος ζωγραφία από εκείνας που εξεκαμίνευσεν ο δαυλός του **Χρήστου Καψάλη**.

Δεκαεπταέτις³⁰ και νεόνυμφος εκλείσθη εις την περιπατοθήκην³⁰ διά να πετάξη εις τας κυανάς ωραιότητας της Ελευθερίας, όπου θα ανεύρισκε και τον σύζυγόν της. Δεν την εβοήθησεν όμως η τύχη και έπεσεν αβλαβής εις την λιμνοθάλασσαν με τα συντρίμματα της εκρήξεως.

Αι φλόγες³¹ ανεπήδων εις τον ουρανόν ως γλώσσαί Τιτάνων και διεάλουν την δόξαν της Αθανάτου φυλής προς την Οικουμένην και προς την σκληρόκορπον Διπλωματίαν ενός Ανιέρου Συγκροτήματος.³² Και εις την ορμήν της τελετουργικής της ανατάσεως αφήκαν εδώ κάτω υπολείμματα των αφθάρτων δοκιμασιών και μαρτυριών, ως εμπυτισμούς εις την ασβόλην της Ευρωπαϊκής διπλωματίας μήπως την συγκινήσουν και την εξανθρωπίσουν.

Ως τοιαύτη υπόμνησις και διαμαρτυρία διεσώθη και η **Μαρία** αιχμάλωτος εις την Άρταν και μετά τριετίαν εις το κλεινόν Μεσολόγγι ζωντανή σημαία ενός Αγώνος τοσούτον μεγαλειώδους όσον μεγαλειώδης και υπερτέρα ανεδείχθη η αιώνιος φυλή, ο Αϊδιος Αυτός Προμηθεύς τον οποίον εξακολουθεί ακόμη να σταυρώνει η αγνωμοσύνη ανθρωπεμπόρων που λέγονται χριστιανίοι πολιτισμένοι.³³

Διεβίωσεν η **Μαρία** με όσην και ο **Κεφαλή** περίθαλψιν. Μοίρα παλιμβουλος δεν μοι επέτρεψε την εκπλήρωσιν του διαπύρου μου πόθου να μη αφήσω ποτέ το Μεσολόγγι που ηγάπησα όσον την γενέτειράν.

Όταν μετά πολλά χρόνια³⁴ κάποιος σίφωνα με προώθησεν εις αυτό πάλιν παρεπίδημον έμαθα ότι η **Μαρία** έφθασεν τα εκατόν έτη και εκοιμήθη με την γαλήνην των Ευσεβών και Δικαίων, των αληθινών Ελληνίδων Χριστιανών σέμνωμα και σέβασμα των Μεσολογγιτών έως τέλους.

ΒΕΡΡΟΙΑ Απρίλιος 1930
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

Σχόλια

1. Η οικογένεια **Κεφαλή** αρχίζει από τον **Θωμά** (γεν. 1770 περίπου). Γιος του ήταν ο **Χρήστος** (γεν. 1797 ή 1801). Απόκτησε τον **Κωνσταντίνο** (γεν. 1823 ή 1835), τον **Δημήτριο** και τον **Μιλτιάδη** (γεν. 1840). Γιοι του **Μιλτιάδη** ήταν ο **Χρήστος** (γεν. 1876) και ο **Κωνσταντίνος** (γεν. 1884). Παιδιά του **Κωνσταντίνου** ήταν ο **Παναγιώτης**, η **Θανάση**, η **Βασιλική**, ο **Νικόλαος**, ο **Χαράλαμπος** και ο **Μέλιος** (**Μιλτιάδης**) που τον σκότωσε 15χρονο το αφηνιασμένο μουλάρι τους. Παιδιά του **Νικόλαου** ο **Κωνσταντίνος** και η **Μαρία**, γιος του **Κωνσταντίνου** ο **Νικόλαος** (γεν. 2002). Το σπίτι τους ήταν μεταξύ σπιτιού **Παναγοδήμου** και παλιού Δημοτικού Σχολείου (νυν ιατρείου). Ως το 1960 περίπου θυμάμαι εκεί ένα χαμηλό ισόγειο σπιτάκι, του **Κεφαλή** λέγαμε. Προπολεμικά μέλη της οικογένειας κατέβαιναν στις Ράχες Λαμίας σε συνεργεία για να ξελακκώσουν (να βγάλουν κουτσούρια). Ο **κυρ-Θανάσης Σύρρος** θυμάται γι' αυτά τα συνεργεία: «Οι καλοί, καλοί με τον Κώστα Κεφαλή. Και οι (γι)άλλοι (γι)άλλοι με το Λία το Νταλιάνη».

2. Την εποχή του **Θωμά** απονεμήθηκαν μετά το 1843 μετάλλια στους αγωνιστές του 1821, χάλκινα για τους απλούς πολεμιστές, ασημένια για τους βαθμοφόρους και χρυσά για τους οπλαρχηγούς.

3. Χωριό της Τριχωνίδας (σημ. Ανάληψη) όπου υπήρχε στρατόπεδο ελληνικό για να βοηθά το πολιορκημένο Μεσολόγγι. Εκεί κατέφυγαν όσοι από τη φρουρά και τα γυναικόπαιδα του Μεσολογγίου γλίτωσαν κατά την Εξοδο.

4. Η γυναίκα του φαίνεται ότι ήταν κόρη του **Παναγιάννη Φαρμάκη**, θεία δηλαδή του **Ευάγγελου**. Και ο καφές τότε ιδίως για τις γυναίκες εθεωρείτο είδος πολυτελείας.

5. Υποτιμητική αναφορά στη μεγαλύτερη θεωρούμενη επιτυχία των ντόπιων οπλαρχηγών **Γιολδασαίων** κατά την Επανάσταση. Στην Κακή Σκάλα του Τέρνου εξόντωσαν τους Τουρκαλβανούς του Αγρινίου που αφού ήσπεψαν τους εκεί Τούρκους και Εβραίους διέφυγαν προς τη Φθιώτιδα. Όταν το 1847 ο **Θωμάς** διόρισε τον **Γιαννάκη Γιολδάση** γερούσιαστή επικαλέσθηκε τη δράση του στη Σκάλα του Τέρνου και την πολιορκία του Καρπενησιού το 1821. Με τους **Γιολδασαίους** -στρατιωτικούς της περιοχής- ήταν σε έντονη αντιπαλότητα οι **Φαρμακαίοι** -πολιτικοί της περιοχής. Τη δεκαετία του 1860 οι **Γιολδασαίοι** κατηγορήθηκαν ότι συνήργησαν στη δολοφονία του πατέρα του **Ευάγγελου Φαρμάκη**, **Γεωργίου**, λίγο έξω από το Κρικελλο. Εδώ αντανακλώνται οι καταστάσεις εκείνης της εποχής. Η σύγκριση της σύνταξης του **Κεφαλή**, 25 δρχ. το μήνα, και της σύνταξης των 200 δρχ. για τους φαλαγγίτες αναφέρεται ευθέως στις μεγάλες συντάξεις των **Γιολδασαίων**.

6. Ο **Αθαν. Κοσκινάς** ή **Πετραλής** είχε σπίτι στα κάτω Παναγεία -πάνω από του **Παναγιώτη**- και πρέπει να γεννήθηκε κατά το 1801. Είχε χωράφι χαμηλά δίπλα στα Καρτσακλέικα.

Συνέχεια στη σελ. 3

Ο ΕΥΡΥΤΟΣ

Ενημερωτικό Δελτίο - Όργανο
του Φιλοπρόδου Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας
Ιδιοκτήτης: ΦΙΛΟΠΡΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής

Υπεύθυνος κατά το νόμο:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Τσιάμης Κωνσταντίνος
Δομνίστα Ευρυτανίας Τ.Κ. 36076 τηλ.: 6982668202

Επιμέλεια ύλης: Αθανάσιος Δ. Σταμάτης και

Κώστας Α. Παπαδόπουλος

Επιστολές - Συνεργασίες:

Τσιάμης Κωνσταντίνος

Ηλεκτρ. σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιου

Τηλ.: 210-2619003 - 210-2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΗΛΙΑ ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ (1925-2021)

Στη δεύτερη θετή πατρίδα του, στο Αγρίνιο, αναπαύεται, πλήρης ημερών, από τις 13 Φεβρουαρίου 2021 ο **Αθανάσιος Νταλιάνης του Ηλία** και της **Μαριώως**, το γένος **Στεφάνου Φαρμάκη**.

Γεννήθηκε στην αγαπημένη του και λατρευτή του Δομνίστα κατά τα δύσκολα χρόνια του μεσοπολέμου και έζησε, όπως και όλοι οι συγχωριανοί μας την εποχή εκείνη με χίλιες δυο στερήσεις. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Δομνίστας. Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου εγκαταστάθηκε στη Λεύκα Αγρινίου, όπου ασχολήθηκε με τη γεωργία, κυρίως με τα καπνά. Όμως, είχε έμφυτο και το ταλέντο της μουσικής. Έμαθε κλαρίνο και ασχολήθηκε παράλληλα και ως μουσικός. Συνεργάστηκε με αρκετές ορχήστρες και διασκέδασε αρκετούς σε πανηγύρια, γάμους και άλλες εκδηλώσεις για αρκετές δεκαετίες. Ήταν παντού αγαπητός.

Δημιούργησε μια σωστή οικογένεια. Παντρεύτηκε την **Αικατερίνη Ηλία Σιακαβέλλα**, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά, τον **Ηλία** που βρίσκεται τακτικά στο χωριό, τη **Μαρία** και τον **Επαμεινώνδα**, από τα οποία ευτύχησε να καμαρώσει εγγόνια και δισέγγονα. Στη μακρόχρονη ζωή του γνώρισε τα όμορφα και τα άσχημά της. Ένα από αυτά ήταν και η απώλεια της πρώτης συζύγου του, αλλά αναπληρώθηκε μερικά με το δεύτερο γάμο του.

Αγαπούσε τη γενέθλια γη και μέχρι τα τελευταία χρόνια κάθε καλοκαίρι παραθέριζε στο πατρικό του σπίτι, το οποίο και έφτιαξε καινούριο.

Τα τέλη της ζωής του ήταν «ειρηνικά και ανεπαίσχυντα» μέσα στην οικογενειακή θαλπωρή των παιδιών του και εγγονών του.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του!

K.A.P.

ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΥΛΗΣΣΑ!

Σε πείσμα της πανδημίας του κορονοϊού αλλά και της οικονομικής κρίσης άρχισε την επαναλειτουργία του ο ξενώνας -στόλισμα για το χωριό μας- «**Υλίσσα**». Πλήρως ανακαινισμένος και με τις πλούσιες παροχές του στα δωμάτια (αυτόνομη θέρμανση, μίνι μπαρ, δορυφορική τηλεόραση κ.ά.) αλλά και γενικά στον ξενώνα (πισίνα, μπαρ, πλούσιο πρωινό, παιδική χαρά, σάουνα, δραστηριότητες κ.ά.) προσφέρεται σε κάθε είδους απαιτητικούς πελάτες. Όλες αυτές οι παροχές συμπληρώνουν την υπέροχη φύση που το περιβάλλει. Εξάλλου και η ονομασία του το δηλώνει: **Υλίσσα = πυκνό δάσος**.

Πληροφορίες: τηλ.: 22370.92201, 6973.999.751
(κ. Λαθύρης) hotel@iliessa.gr www.iliessa.gr

Συνταξιοδότηση ταχυδρομικού

Ένα μεγάλο κεφάλαιο όσον αφορά την ταχυδρομική αλληλογραφία για το χωριό μας κλείνει με τη συνταξιοδότηση του **Αθανάσιου Ι. Γρίβα**.

Ο **Θανάσης** διαδέχτηκε τον **Γιάννη Παπαδημητρίου** στη θέση του ταχυδρόμου στο ταχυδρομείο του Κρικέλλου και άφησε το δικό του στίγμα στο Κρικέλλο, στη Δομνίστα αλλά και στη γύρω περιοχή. Όλοι οι ηλικιωμένοι τον περίμεναν και για να τους παραδώσει την αλληλογραφία τους αλλά και για να ανοίξουν το σπίτι τους σε έναν άνθρωπο που θα τους έφτιαχνε την μέρα με το καλαμπούρι του και θα τους έκανε να ξεχαστούν από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Πάντα χαμογελαστός και πρόθυμος εξυπηρέτουσε τους κατοίκους των χωριών και πέρα από τα καθήκοντα της εργασίας του, κάνοντας διάφορα θελήματα.

Ο «ταχυδρόμος» εκτός των άλλων, ήταν πάντα δίπλα και στον Σύλλογό μας όποτε και σε οτιδήποτε τον χρειάστηκε και τον ευχαριστούμε θερμά.

Για την ιστορία, να σημειώσουμε ότι ο **Σπύρος Γιολλάσης**, ο **Λάμπρος Σταθονίκος** και ο **Κώστας Γρίβας** είναι κάποιοι από τους υπαλλήλους των ΕΛΤΑ που εξυπηρέτησαν την περιοχή μας από το ίδιο πόστο.

K.H.T.

ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ που εζούσαν ακόμη Ολύμπιοι το 1880

Συνέχεια από τη σελ. 2

Γιος του ήταν ο **Ευθύμιος** (γεν. 1830;) και αυτού κόρη η **Αγγελική** συζ. **Σπυρ. Ι. Παναγοδήμου (Μαργωνοσπύραινα)** και γιος ο **Γεώργιος** (γεν. 1886) που είχε μόνο κόρες, την **Αγαθή** συζ. **Σπυρ. Δημητρογιάννη**, την **Πηνελόπη** συζ. **Κων. Γ. Σύρρου (Κοκοτάκη)** και την **Κωστούλα** συζ. **Αθ. Γ. Σύρρου**.

7. Ο γιος του **Γεωργ. Καραϊσκάκη Σπύρος**, γεννήθηκε στον Κάλαμο της Λευκάδας το 1826, ήταν δηλαδή ενός έτους όταν σκοτώθηκε ο πατέρας του στο Φάληρο. Με υποτροφία του **Όθωνα** σπούδασε στη Στρατιωτική Σχολή του Μονάχου και μετά στην Αίγινα. Αποφοίτησε και πήρε το βαθμό του Ανθυπασπιστή. Διετέλεσε υπασπιστής του **Όθωνα** και τον ακολούθησε στην εξορία μετά το 1862. Όταν γύρισε στην Ελλάδα ασχολήθηκε με την πολιτική και εξελέγη Βουλευτής στην περιοχή μας. Διετέλεσε Υπουργός Στρατιωτικών στην Κυβέρνηση **Τρικούπη**. Το 1886 με βαθμό Συνταγματάρχη ήταν αρχηγός του Ελληνικού Στρατού στην Ήπειρο. Προήχθη σε Υποστράτηγο, Αρχηγό του Ελληνικού Στρατού. Αποστρατεύθηκε ως Αντιστράτηγος το 1896 και πέθανε το 1898. Στην Ευρυτανία φαίνεται ότι ήταν πολιτικός αντίπαλος των **Γιολλάσων** εξού και η φιλοξενία του στο σπίτι των **Φαρμακίων**.

8. Αν υποθέσουμε ότι ο **Σπυρ. Καραϊσκάκης** ήταν υποψήφιος κατά τη 10ετία του 1870-1880 τότε ο **Κοσκινάς** θα ήταν περίπου 80 ετών. Τότε οι άνθρωποι που επιβίωναν μετά τα 50 ήταν γέροι (ο **Κολοκοτρώνης** το 1821 ήταν 51 ετών άρα Γέρος του Μωριά). Στα 80 ο **Κοσκινάς** ήταν σαν ένας ηλικίας 105 ετών.

9. Με βάση την αναφορά σε κήπους το σπίτι του **Γεωργ. Ι. Φαρμάκη** θα πρέπει να ήταν κάπου εκεί που είχε ο **Δημ. Γιολλάσης (Λόρδος)** το καφενείο ή την κορδέλα.

10. Γλαφυρή περιγραφή του παλιού διώροφου σπιτιού. Ξύλινα πατώματα και μπαλκόνια, στέγη με πλάκες σχιστολιθικές και εξωτερική ξύλινη σκάλα που οδηγούσε στο μπαλκόνι της εισόδου (βλ. ανακαινισμένο σπίτι σήμερα της **Γιαννακούς**).

11. Ο **Καραϊσκάκης** ήταν σκουρόχρωμος ή από φυσικό ή από τον ήλιο όπως λέει ο γιος του. Στην Επανάσταση πειράζοντάς τον ο **Κολοκοτρώνης** τον έλεγε «γύφτο». Ο **Σπυρίδων** σεβαστικώς αποκαλεί τον παλιό πολεμιστή του πατέρα του «πατέρα» - υψίστη τιμή στο γέροντα που θυμάται τους αγώνες της νεότητάς του και τον αρχηγό του για τον οποίο ήταν έτοιμος να πεθάνει.

12. Το σπίτι υπήρχε έτσι ως το 1960.

13. Κατά πάσα πιθανότητα είναι ο δρόμος, μονοπάτι τότε, που οδηγούσε από την πλατεία προς Αιλιά.

14. Οι πολύ ηλικιωμένοι έχουν συνήθως το βήχα σύντροφο και ιδίως όταν καπνίζουν. Αν σκεφθεί κανείς τις ταλαιπωρίες του παλιού αγωνιστή να κοιμάται κατάχαμα βρεγμένος και να μην έχει ρούχα είναι φυσικό άσθμα και βρογχικά να τον καταβασανίζουν στα βαθιά γεράματα και ο **Κεφαλής** ξεπέρασε τα 80.

15. Βράχος στη Δεντρούλη με συχνές καταπτώσεις. Εντυπωσιακό σημείο του τόπου. Ο δάσκαλος **Νικ. Σώκος** έγραφε το 1930 σε εφημερίδες με το ψευδώνυμο **Ριζόβραχος**. Έλεγαν πως όποτε κατρακυλούσε ένας μεγάλος βράχος του θα πέθαινε κάποιος σημαντικός στη Δομνίστα.

16. Και σήμερα ο γύρω χώρος έχει πλήθος αηδόνια, ιδίως κάτω από τα σπίτια **Παπαδημητρίου** και **Παπακωνσταντίνου**.

17. Το καλοκαίρι η ίδια αυτή περιοχή ως πάνω στην καστανιά του **Πετραλή** έχει πλήθος πυγολαμπίδες λόγω γενικής υγρασίας από υπόγεια ύδατα.

18. Το Μεσολόγγι πολιορκήθηκε από τις 15 Απριλίου 1825 ως τις 10 Απριλίου 1826 αρχικά από τον **Κιουταχί** με το στρατό του Σουλτάνου και από τα Χριστούγεννα 1825 και από τον Αιγυπτιακό στρατό του **Ιμπραήμ**. Το δράμα έληξε με τη δραματική Έξοδο των Πολιορκημένων στις 10 Απριλίου 1826. Ανάμεσά τους και ο **Κεφαλής** της Δομνίστας μαζί και με άλλους Δομνιστιάνους, για την ώρα άγνωστους.

19. Η περιγραφή του αγώνα της ετήσιας επιβίωσης των Δομνιστιάνων τότε είναι συγκλονιστική και πολύ οικεία σε μας ακόμα.

20. Το ανεβοκατέβασμα από το βουνό στα χειμαδιά (κάμπο) και αντίστροφα φαίνεται ότι διαρκεί επί αιώνες για τους Δομνιστιάνους.

21. Μια βδομάδα με τα πόδια από τη Δομνίστα στο Αιτωλικό για τους νέους ήταν υποφερτή. Για τους ηλικιωμένους -άνω των 60 ετών- ήταν επώδυνη ή αδύνατη. Όσοι είχαν τη δυνατότητα κουβαλούσαν τους γέροντες με ζώα πάνω-κάτω. Φυσικά οι πιο πολλοί από τη βροχή, το κρύο, την ταλαιπωρία πέθαιναν. Η ευχή «**να ξανακούσουμε κούκο στο χωριό την άνοιξη**» ήταν από καρδίας. Όσοι δεν είχαν δυνατότητα άφηναν το γέρο ή τη γριά στο χωριό με ένα εγγόνι να τους φροντίζει ώσπου να βγει ο χειμώνας. Φυσικά και αυτοί συνήθως πέθαιναν. Η μάνα μου, περίπου 10 ετών, αφήθηκε στη Δομνίστα το χειμώνα του 1931 να φροντίζει ζυμώνοντας κ.λπ. το γέρο παππού της **Νικόλαο**, 86 ετών, που ένα βράδυ του Μάρτη της είπε: «παιδί μου απόψε θα πεθάνω, μη φοβηθείς. Να ειδοποιήσεις τη **Φωτοπάναινα** (τους γείτονες **Πάνο Πανάγο**)». Έτσι έφευγαν από τη ζωή τότε πολλοί από τους προγόνους μας.

22. Ο θάνατος επήλθε στο Κεφαλόβρυσο κοντά στα μέρη όπου νέος έχυνε το αίμα του για την πατρίδα.

23. Μετά το 4ετές δημοτικό ακολουθούσε το 3ετές Ελληνικό σχολείο και μετά το 4ετές Γυμνάσιο. Γυμνάσιο είχε τότε μόνο η Λαμία και το Μεσολόγγι. Αναγκαστικά λοιπόν οι Δομνιστιάνοι επέλεγαν το Μεσολόγγι όπου έμεναν σε ενοικιασμένα δωμάτια. Οικεία η εικόνα και για μένα (10ετία 1960) και για άλλους μεταγενέστερους. Παιδάκια - ψυχούλες μόνα να αγωνίζονται μακριά από τη μάνα να μάθουν γράμματα. Ο **Ευάγγελος Φαρμάκης** θα πρέπει να ήταν εκεί τη 10ετία του 1870.

24. Ένας δάσκαλος-καθηγητής δίδασκε συνήθως όλα τα μαθήματα. Ο **Στ. Καφεζίζης** δίδαξε στο σχολαρχείο Μεσολογγίου το σχολ. έτος 1871-1872. Είχαν εγγραφεί 103 μαθητές και φοιτούσαν 95.

25. Γεννημένη πριν από το 1810.

26. Στα 80 του περίπου ο συγγραφέας γεμίζει την καρδιά του με τη γλύκα της μάνας.

27. Η περιπλάνησή του τελείωσε στη Βέροια όπου και πέθανε.

28. Η ελονοσία μόλυνε το καλοκαίρι. Μετά όλο το χειμώνα, κατά διαστήματα, υπέφερε ο προσβεβλημένος για μερικές μέρες από πολύ υψηλό πυρετό. Έλεγαν «θερμαίνεται» = έχει πυρετό.

29. Αναφορά στη ζωή των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων με τα κοινά συσσίτια και την έντονη φιλαλληλία.

30. Στην Έξοδο αποφάσισαν να αφήσουν πίσω τραυματίες, ηλικιωμένους και αδύναμους να βαδίσουν και να πολεμήσουν. Αυτούς τους συγκέντρωσε ο Μεσολογγίτης **Χρήστος Καψάλης** στον Ανεμόμυλο (πυριταποθήκη) και όταν οι εισβολείς Τούρκοι όρμησαν να τους κατασφάξουν έβαλε φωτιά στο μπαρούτι και τους πήραν μαζί τους στην άλλη ζωή.

31. Ο **Νικ. Κασομούλης** που ήταν στο Μεσολόγγι και διέφυγε στα γύρω βουνά περιγράφει την πόλη μέσα στη νύχτα όπως την έβλεπαν: «όλη η πεδιάδα έβραζεν από την φωτιά, έχουσα την πηγήν της από την χώραν - η δε λαμπάδα αυτή του Μεσολογγίου διέδιδεν το φως, το οποίον εκσκορπιζετο έως το Βασιλάδι, Κλεισοβαν και εις όλην την πεδιάδα έως εις ημάς. Ο παντού ανά την πόλιν δουφεκιμός εφαινετο ωςάν πλήθος κωλοφωτιών. Από Μεσολόγγι ακούγετο ο βρασμός των φωνών, γυναικών, δουφεκίων, εκρηγνυομένων πυριτοθηκών και υπονόμων, ένας συγκεχυμένος και απερίγραφτος τρομερός ήχος. Φούρνος αναμμένος εφαινετο η πόλις, από το ακατάπαυστον πυρ».

32. Αναφέρεται στην Ιερά Συμμαχία (Αυστρία-Ρωσία-Αγγλία-Γαλλία) που ήταν κάθετα αντίθετη στην Επανάσταση.

33. Τα λόγια του επίκαιρα και τώρα και πάντα.

34. Αυτό θα συνέβη περί το 1920.

Αθανάσιος Δ. Σταμάτης

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

Ειδήσεις...

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κατά το τρέχον δίμηνο μηχανήματα της Αντιπεριφέρειας (αλατιέρες με λεπίδα) επιχείρησαν είτε για αποχρισμό και ρίψη αλατιού είτε για καθαρισμό του δρόμου από πτώσεις πετρών στον επαρχιακό δρόμο Σήραγγα - Ράχη Τυμφρηστού - Δομνίστα - Ψηλός Σταυρός.

Στις 21-4-2021 τσάπα JCB με τον χειριστή της προέβη σε άρση κατάπτωσης λίγο πριν τη γέφυρα Κρικελλοποτάμου (ανάντι των στροφών) καθώς και την διαπλάτυνση του οδοστρώματος.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΑΣ

Ο Αγροτικός γιατρός μας **Γιάννης Πράσιнос**, εκτέλεσε τις πολύτιμες υπηρεσίες του στο ιατρείο μας τον μήνα Μάρτιο 4, 5, 11, 12, 18, 24, 29, 31 και τον μήνα Απρίλιο 1, 2, 5, 9, 13, 16, 19, 22, 28.

ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ανελλιπώς εκτελείται κατά το δίμηνο Μαρτίου-Απριλίου 2021 το Πρόγραμμα ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.

Η αποκομιδή των σκουπιδιών γινόταν ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

Επίσης ο ταχυδρόμος μας ερχόταν κάθε Δευτέρα και Τετάρτη μέχρι την 31-3-2021. Αποχώρησε δια της εθελουσίας εξόδου και από 1-4-2021 ανέλαβε νέος υπάλληλος των ΕΛΤΑ ακολουθώντας το ίδιο πρόγραμμα.

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ

Στις 16-3-2021 κλιμάκιο αποτελούμενο από δύο (2) πυροσβέστες και από δύο (2) μηχανικούς, παρουσία του Προέδρου, επισκέφθηκαν τις δεξαμενές ύδρευσης στη Σκοπιά και στη Δομνίστα για να γνωρίζουν τις θέσεις τους αφενός μη χρειασθεί εάν δεν δουλεύουν οι κρουνοί πυρόσβεσης και αφετέρου για να περιφραχτούν οι χώροι των δεξαμενών (θα υπάρξει Τεχνικό Πρόγραμμα).

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Στις 13-3-2021 επισκέφθηκαν το χωριό μας δύο (2) Αστυνομικοί από το Α.Τ. Καρπενησίου και έκαναν συστάσεις στα καταστήματα λόγω του lockdown από σήμερα.

ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ

Στις 13-3-2021 μπήκε όλη η Ευρυτανία σε γενικό lockdown.

ΥΛΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ

Ο Πρόεδρος προμηθεύτηκε από την αποθήκη του Δήμου μετά από αίτημά του στις 11-3-2021 δύο (2) καθρέφτες σήμανσης και 1 πινακίδα Ρ πάρκινγκ (χώρος στάθμευσης).

ΔΩΡΕΑ

Στις 13-3-2021 ο **Ανδρέας Σιακαθέλλας** του **Παναγιώτη** (Αξιωματικός της Αεροπορίας Στρατού) δώρισε στην Κοινότητα δύο (2) σημαίες. Τις έφερε ο Αντιπρόεδρος **Κώστας Αγγελής** και την ίδια ημέρα τοποθετήθηκε η μία στο Μνημείο Πεσόντων.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Στις 16-4-2021 ηλεκτρολόγος του Δήμου αντικατέστησε δεκαοκτώ (18) λάμπες φωτισμού σε διάφορες θέσεις του χωριού.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Στις 26-4-2021 μετά από αίτημα του Προέδρου της Κοινότητας στον Αντιδήμαρχο **Παντελή Χαλκιά** έστειλε δύο (2) εργάτες για το σκούπισμα της πλατείας και των περιμετρικών της δρόμων.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Στις 4-3-2021 ο Πρόεδρος **Νίκος Καρέτσος** επισκέφθηκε τον Δήμαρχο για τεχνικά θέματα που αφορούν την Κοινότητα.

Στις 5-4-2021 επισκέφθηκε τους Αντιδημάρχους **Γιάννη Σθερώνη** και **Παντελή Χαλκιά** για θέματα της Κοινότητας.

Στις 22-4-2021 επισκέφθηκε τους Αντιδημάρχους **Χρήστο Γενισαρόπουλο**, **Παντελή Χαλκιά** και **Γιάννη Σθερώνη** για θέματα της Κοινότητας.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Στις 26-3-2021 ήρθε στο χωριό μας ο Αντιδήμαρχος **Γιάννης Σθερώνης** και είχε συνάντηση με τον Πρόεδρο **Νίκο Καρέτσο** για θέματα της Κοινότητας.

Στις 28-3-2021 ήρθαν στο χωριό μας ο Δήμαρχος **Νίκος Σουλιάτης** και ο Αντιδήμαρχος **Παντελής Χαλκιάς** και μαζί με τον Πρόεδρο επισκέφθηκαν τους χώρους που θα κατασκευασθούν οι νέες παιδικές χαρές στον οικισμό Σκοπιά και στην Τοπική μας Κοινότητα. Μάλιστα πήρε στοιχεία (μέτρησε τις διαστάσεις) ο ίδιος ο Δήμαρχος.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Στις 5 και 6-3-2021 ο **Κώστας Μπουζιάνας**, Μηχανολόγος Ηλεκτρολόγος, σύζυγος της **Ξανθής Παπαδημητρίου** του **Σπύρου**, μαζί με τον Πρόεδρο της Κοινότητας αποκατέστησε τη βλάβη του Ίντερνετ (είχε (10) δέκα ημέρες το χωριό μας χωρίς Ίντερνετ) παρά τις προσπάθειες του Προέδρου στις υπηρεσίες του Δήμου και στην COS-MOTE. Αντικατέστησε εξάρτημα από την κεραία που είναι τοποθετημένη στη στέγη του Κοινοτικού γραφείου στο ρούτερ. Επίσης την ίδια μέρα κατάφερε και λειτούργησε την κάμερα στην πλατεία.

Στις 21-3-2021 αποκατέστησε και πάλι το Ίντερνετ (παρουσιάστηκε η βλάβη από την προηγούμενη μέρα).

Στις 12-3-2021 ο **Ανδρέας Γιάτσης** μετέφερε με το αγροτικό του από την αποθήκη του Δήμου στην Κοινότητα τρεις (3) σωλήνες για την τοποθέτηση των καθρεφτών σήμανσης και του χώρου στάθμευσης.

ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Στις 2-4-2021 μετά από προσπάθειες της πρώην Προέδρου του Συλλόγου **Ευαγγελίας Νταλιάνη**, ο Δήμαρχος πρόσφερε δύο (2) ντουλάπες και με αγροτικό αυτοκίνητο του Δήμου μεταφέρθηκαν στην Κοινοτική Βιβλιοθήκη και με την παρουσία του Προέδρου **Νίκου Καρέτσου** δύο (2) άτομα του Δήμου εκ των οποίων ο ένας μαραγκός την τοποθέτησαν και στερέωσαν με τα αντίστοιχα ράφια.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Στις 2-4-2021 σιδηρουργός του Δήμου παρουσία του Προέδρου της Κοινότητας έκοψε τις φουρκέτες και τα σίδερα που εξείχαν από το περιμετρικό τοίχιο στο Περιφερειακό Ιατρείο. Επίσης τοποθέτησε την πινακίδα Ρ (χώρος στάθμευσης) ανάντι του ποδοσφαιρικού γηπέδου.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΗ ΒΛΑΒΗ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Στις 5-4-2021 δύο (2) ηλεκτρολόγοι του Δήμου μετά από αίτημα του Προέδρου (είχε προηγηθεί ειδοποίηση από τον γιατρό για την βλάβη) επισκεύασαν τον Γενικό Ηλεκτρικό Πίνακα στο Περιφερειακό Ιατρείο.

ΥΔΡΕΥΣΗ

Στις 9 και 10-3-2021 δύο (2) υδραυλικοί του Δήμου αντικατέστησαν τους συλλέκτες ύδρευσης στο ιατρείο και επισκεύασαν τη βρύση εντός του Κοιμητηρίου.

Στις 9-4-2021 ο εργολάβος υδραυλικός καθάρισε τις δύο (2) δεξαμενές ύδρευσης. Επίσης επισκεύασε την εξωτερική βρύση στο πρώην Γυμνάσιο.

ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ

Στις 9-4-2021 ο εργολάβος υδραυλικός επισκεύασε τον σωλήνα αποχέτευσης του Φαρμακείου Μουσείου.

Στις 12-4-2021 υπάλληλοι με το αποφρακτικό του Δήμου καθάρισαν το φρεάτιο αποχέτευσης στην αρχή της οδού Καραϊσκάκη μεταξύ των καταστημάτων **Νίκου Παπαδημητρίου** και **Ανδρέα Γιάτση**.

ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

Στις 2-3-2021 η τσάπα RAM με τον χειριστή προέβη στον καθαρισμό του δρόμου από πέτρες προς τον οικισμό Μαρίνο. Στις 3-3-2021 και την 1-4-2021 δύο (2) οικοδόμοι του Δήμου κατασκεύασαν το φρεάτιο αποχέτευσης επί του δρόμου -διέξοδο- δίπλα από τις οικίες **Νίκου Παπαδόπουλου** και **Θύμιου Σώκου** καθώς επίσης αποκατέστησαν τμήμα της τσιμεντοστρώσης στην οδό Αγίου Νικολάου, πλησίον Υλγέσσα.

Στις 5-3-2021 μισθωμένη τσάπα JCB από τον Δήμο με τον χειριστή της προέβη στη διάνοιξη του δρόμου από καταπτώσεις στον οικισμό Μαρίνο προς την Αγία Παρασκευή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Αλέξανδρος Αθαν. Παναγοδήμος** (εγγονός της κ. **Ευαγγελίας Ηλ. Παναγοδήμου**) και η σύζυγος του **Κορίνα** απόκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

— Η **Γιάννα** (κόρη του **Κώστα** και της **Δήμητρας Σταθονίκου**) και ο σύζυγος της **Τάσος Κορολής** απόκτησαν το δεύτερο παιδί τους, μια χαριτωμένη κορούλα στο Κάλγκαρο Καναδά.

— Η **Χριστίνα Κακαθούλια** και ο **Δημήτρης Παναγοδήμος** του **Κων/νου** και της **Γωγώς** απόκτησαν το πρώτο τους παιδάκι, μια χαριτωμένη κόρη.

— Η **Λιάνα Λύτρα** του **Ηλία** και ο σύζυγος της **Γεώργιος Αρθανίτης** απόκτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι στις 18-4-2021.

Να τους ζήσουν!

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στο Κοιμητήριο του Ευηνοχωρίου αναπαύεται από τις 25-2-2021 η **Ιουλίτσα** χήρα **Ιωάννη Λύτρα**, ετών 89.

— Στο ίδιο κοιμητήριο, Ευηνοχωρίου, επίσης, αναπαύεται από 2-3-2021 ο **Κωνσταντίνος Δ. Πιστιόλης**, ετών 89.

— Στις 13-3-2021 απεβίωσε στο Αγγρίνιο ο **Αθανάσιος Νταλιάνης**, ετών 96.

— Απεβίωσε η **Μαρία Νικολάου Καρέτσου**, σύζυγος του παλαιού Προέδρου της Κοινότητας.

Αιωνία η μνήμη τους!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του **Αθανασίου Ηλία Νταλιάνη** στον Ιερό Ναό Άξιον Εστί της Λεύκας Αγγρινίου, στις 13 Μαρτίου 2021.

Αιωνία η μνήμη του!

Νέα πτυχιούχος

Η **Σπυριδούλα Κουτσουρούπα**, κόρη της **Μαρίας Μπράνη** (και εγγονή της **Πουπούλας Π. Σιακαθέλλας**) και του **Ανδρέα Κουτσουρούπα**, πήρε το πτυχίο της από την Παιδαγωγική Ακαδημία Ρεθύμνου.

Ευχόμαστε καλή επαγγελματική αποκατάσταση.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

α) 6-3-2021 Ψυχοσάββατο π. **Ματθαίος**, ψάλτης **Χαρμαντζής Χρήστος**.

β) 25-3-2021 Ευαγγελισμός της Θεοτόκου - Εθνική Γιορτή Θεία Λειτουργία - Δοξολογία: π. **Ματθαίος**, ψάλτης **Χαρμαντζής Χρήστος**.

γ) 16-4-2021 Ακάθιστος Ύμνος, π. **Ματθαίος**, ψάλτης **Φραγκούλης Θεόδωρος**.

δ) 25-4-2021 Κυριακή των Βαΐων.

Στις Θείες Λειτουργίες τηρήθηκαν όλα τα μέτρα κατά της πανδημίας COVID-19.

Περισσότερα για τη Μ. Εβδομάδα στο επόμενο φύλλο.